

אָענש, אם לא נשאל - משבש לי בלבי. אמר לו רבי שמעון, אמר לו, זה שהקדוש ברוך הוא מזכיר לישראל בכל מקום ומקום אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים. (ויקרא יט) אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים. מה החדוש שמלמד כאן? תנאי שלם הוא, זה שאמר לאברהם (בראשית טו) כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם וגו' ואחרי כן יצאו ברכש גדול. אם כן, למה להזכיר להם הדבר הזה בכל מקום ומקום?

אמר לו, בא וראה, בני הקדוש ברוך הוא לא התנה עם אברהם אלא שיוציא את ישראל מגלות מצרים, ולא מתחת שעבוד של יראה אחרת. שודאי ישראל, כשהיו במצרים, נטמאו וטנפו עצמם בכל מיני טמאה, עד שהיו שרויים תחת ארבעים ותשעה כחות של טמאה, והקדוש ברוך הוא הוציא אותם מתחת עבודת כל שאר הכחות.

ועוד שהכניס אותם לארבעים ותשעה שערי השכל כנגדם, מה שלא התנה עם אברהם, אלא להוציאם ממצרים, והוא עשה טובו וחסדו עמם.

וכשום כף תמצא בתורה חמשים פעמים יציאת מצרים, להראות לכל בני העולם החסד שעשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל שהוציא אותם מאותם כחות הטמאה, והכניס אותם לתוך כחות הטהרה, שהינו חמשים שערי בינה.

וזהו שאנו מונים להם מיום טוב של פסח, ואנו מונים ימים ושבעות, והרי התעוררו החכמים, מצוה למנות ימים ומצוה למנות שבועות, כי בכל יום הוציאנו מכת של טמאה, והכניסנו לכת טהרה.

מלמשאל מינה. ואמינא, אי נשאל, דחילנא דילמא איתענש. אי לא נשאל, משבשא לי בלבאי. אמר ליה רבי שמעון, אימא.

אמר ליה האי דקודשא בריך הוא מדפר להון לישראל בכל אתר ואתר, אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים. (ויקרא יט לו) אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים. מאי רבותא אוליה הכא. תנאה שלים הוא, הדא הוא דאמר לאברהם, (בראשית טו יג) כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם וגו' ואחרי כן יצאו ברכוש גדול. אם כן, למה לאדפרא להון מילתא דא בכל אתר ואתר.

אמר ליה תא חזי ברי, קודשא בריך הוא לא אתני עם (דף לט ע"א) אברהם, אלא דיפיק ית ישראל מן גלותא דמצרים, ולא מתחות שעבודא דדחלא אחרא. דודאי ישראל כד הוו במצרים, אסתאבו ואתטנפו גרמיהון בכל זיני מסאבו, עד דהוו שראן תחות ארבעים ותשע חילי דמסאבותא. וקודשא בריך הוא אפיק יתהון מתחות פולחן כל שאר חילין.

ועוד, דאעיל יתהון בארבעים ותשע תרעי דסוכלתנו לקבליהון. מה דלא אתני עם אברהם, אלא לאפקותהון ממצרים, והוא עביד טיבותיה וחסדיה עמהון.

ובגין כף תשכח באורייתא, חמשין זמנין יציאת מצרים, לאחזאה לכל בני עלמא, חסדא דעבד קודשא בריך הוא עם ישראל, דאפיק יתהון מאינון חילין דמסאבו, ואעיל לון לגו חילין דדכיו, דהיינו חמשין תרעין דסוכלתנו.

ודא איהו דאנן מנן להו, מיומא טבא דפסחא. ואנן מנן יומי ושבוועי, והא איתערו חבריאי, מצוה לממני יומי, ומצוה למימני שבוועי. פי בכל יומא אפיק לן מחילא דמסאבו, ואעיל לן בחילא דדכיו.